

Nicolae Iuga (n.1953 la Săliștea de Sus, MM) a absolvit Facultatea de Filosofie a Universității din București. A susținut doctoratul în Filosofie la Universitatea “Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, cu o teză referitoare la etica creștină, sub îndrumarea lui Andrei Marga. A întreprins călătorii de studii în Europa, Maroc și Israel. În prezent este conferențiar de Filosofie și știință politică la Universitatea de Vest “Vasile Goldiș” din Arad.

N. Iuga este autor al volumelor: “Întoarcerea Casandrei” (eseuri) 1999; “Profesorul și sirena” (eseuri) 2001; “Filosofia contemporană despre morala creștină” 2002; “La porțile Occidentului” 2003; “Cercul și copacul. Repede pentru o monografie a esoterismului” 2005; “Bisericele creștine tradiționale spre o etică globală” 2006; “Le Cercle et l’Arbre de la Vie. Essais sur les racines de l’esoterisme dans la philosophie antique” 2007; “Un Muzeu de caricaturi” (analize politice) 2007; “Cauzalitate emergentă în filosofia istoriei” 2008.

A tradus din limba franceză texte aparținând lui Ellie Wiesel, Karl Jaspers și Hassan II, Regele Marocului și este colaborator de mai mulți ani la revistele „Gracious Light” (New York) și „Cathiers de psychologie politique” editată de Universitatea din Caen (Franța).

„**Dumnezeu și mersul istoriei**”, volumul pe care doresc să vi-l prezint în continuare, a apărut în 2010 la editura Limes din Cluj-Napoca și este o colecție de eseuri despre specificul cauzalității în istorie.

Recunosc cu rușine că acesta este primul volum al domnului Nicolae Iuga pe care l-am citit, motiv pentru care nu pot face nicio comparație cu celelalte volume ale autorului, și că, acum două zile când domnia sa mi l-a înmănat, întâlnindu-ne întâmplător pe stradă, am avut temerea că voi avea de a face cu un volum insipid, plictisitor. După primele pagini însă, cartea m-a atras ca un magnet, și m-a pus în postura onorantă de a scrie câteva cuvinte despre ea. Volumul de eseuri „**Dumnezeu și mersul istoriei**” este scris într-un stil ușor accesibil cititorului dornic de lectură, dar lipsit de prea mult timp și răbdare în a savura expuneri filosofice de substanță, și

abordează câteva analize, teorii și dezvoltări foarte interesante având ca punct comun specificul cauzalității în istorie.

Voi încerca în continuare să vă încit spre lecturarea acestui volum prin dezvoltarea câtorva subiecte dezbătute în cele 12 eseuri ale acestui volum.

În primul capitol, domnul Iuga ne vorbește despre „*Diplomele Maramureșene*” publicate de Ioan Mihalyi de Apșa în 1900, care dovedesc prezența românilor din Maramureș începând cu anul 1300, ca fiind autohtoni și ca având statut de nobili, demontând ipoteza potrivit căreia românii din Transilvania ar fi fost păstori semi-nomazi, care nu au avut o civilizație și cultură proprie decât în sec. XVIII.

Din al doilea capitol, „*Andrei Șaguna despre traducerea Bibliei*”, aflăm că aici, în Maramureș, s-au tradus sub influența ideilor lui Jan Hus, pentru prima dată în limba română, părți importante din Biblie, demonstrând capacitatea și forța Bibliei traduse de a fixa limba și de a-i forma capacitatea de gândire și expresie.

Un capitol extrem de interesant și incitant, plin de dezvoltări foarte importante este cel despre relația ambivalentă dintre Biserica Ortodoxă Română și puterea politică din 1989 până în prezent, precum și cauzele ei.

Capitolul „*Ecumenism și catolicism în concepția lui Hans Kung*” este dedicat cărții acestuia despre viitorul Bisericii Catolice, o atenție specială acordându-se capitolului „Manipularea adevărului”. Ideile lui Hans Kung au fost contrazise oficial de Biserica Catolică prin Declarația „*Mysterium Ecclesiae*” în 1973, prin Sfânta Congregație, succesoarea Inchiziției.

În capitolul „*Retorica beligeră*”, teoria de bază a domnului Nicolae Iuga este cea care susține că un anumit tip de motivare a războiului va determina apariția unor structuri de comunicare specifice, precum și a unei retorici de asemenea specifice, care vor căuta să-și subordoneze adevărul cognitiv.

Un subiect de mare actualitate dezbătut de acest volum este cel despre condiția și rolul femeii în cotidian, cu toate prejudecățile care domină acest subiect, precum și fenomenul prostituției.

În capitolul „*Statutul limbii engleze și poziția globală a SUA*”, autorul descrie fenomenul „*lingua franca*”

de-a lungul istoriei prin exemple concrete, excluzând însă cu numeroase argumente legitimitatea de a încadra limba engleză în „*lingua franca*”

”. Acest capitol mi se pare a fi puternic influențat de teoriile lui Noam Chomsky, ceea ce e puțin surprinzător din partea unei persoane cu vederi și concepții liberale, însă argumentele folosite sunt cât se poate de pertinente și de realiste.

Volumul se încheie cu un foarte interesant interviu acordat de autor lui Aurel Pop, un detaliu incitant și potrivit pentru o dezbateră mai extinsă fiind dezvoltarea despre Petre Țuțea care, în

Carte: Nicolae Iuga - „Dumnezeu și mersul istoriei”

Scris de Dani Godja

Duminică, 20 Iunie 2010 11:27 - Ultima actualizare Duminică, 20 Iunie 2010 16:31

timpul comunismului premea o pensie de la Uniunea Scriitorilor fără să fi publicat nimic.

Închei această recenzie cu invitația de a citi și reflecta asupra eseurilor expuse în volumul „**Dumnezeu și mersul istoriei**

” de către

profesorul Nicolae Iuga.

"Nicolae Iuga face proba unei remarcabile culturi teoretice, consacrandu-se drept unul dintre cei mai competenți analiști ai evoluțiilor din diferite domenii, pe care îi avem în România, în momentul de față"

(Andrei Marga)

LECTURĂ PLĂCUTĂ!